

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudcem Mgr. Františkem Strouhou ve věci

žalobkyně: [osobní údaje žalobkyně]
bytem [adresa žalobkyně]
zastoupená advokátkou JUDr. Janou Kutmonovou
sídlem Na Vyhlídce 386/3, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: [osobní údaje žalovaného]
bytem [adresa žalovaného]

o výživné na manželku

takto:

- I. Návrh, aby žalovaný přispíval žalobkyni na výživném částkou 20 000 Kč za období od 19. 9. 2019 do září 2020, se zamítá.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni výživné v měsíci říjen 2020 ve výši 5 000 Kč za období od listopadu 2020 do ledna 2021 ve výši 20 000 Kč měsíčně a za období do 9. února 2021 částku 6 426 Kč.
- III. Nedoplatek na výživném ve výši 71 426 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 1 260 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- V. Žalobkyně je povinna zaplatit náhradu nákladů řízení státu České republiky na účet Okresního soudu v Českém Krumlově ve výši, která bude uvedena v samostatném rozhodnutí.
- VI. Žalovaný je povinen zaplatit Okresnímu soudu v Českém Krumlově soudní poplatek ve výši 3 721,05 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podáním došlým původně Okresnímu soudu Praha-východ, domáhá vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovanému uložena povinnost přispívat žalobkyni na výživné částkou 20 000 Kč měsíčně po dobu tří let, splatných vždy do 1. dne kalendářního měsíce předem k rukám žalobkyně, a to od podání této žaloby. Návrh žalobkyně odůvodnila tím, že žalovaný pracuje od roku 2013 jako OSVČ v [anonymizováno] [právnícká osoba], jako [anonymizováno 5 slov] [spisová značka] s příjmy přibližně 130 000 Kč měsíčně. Dále vlastní společnost [anonymizována tři slova], u které si sama žalobkyně přivydělávala jako OSVČ od roku 2014 a její příjem tam byl 10 000 Kč měsíčně. Společně i s dvěma dětmi žalobkyně z předchozího manželství žili účastníci na vyšší životní úrovni a mohli si dovolit např. dražší vybavení domácnosti, značkové oblečení apod. Po sňatku v roce 2015 se účastníci přes nesouhlas žalobkyně přestěhovali z [obec] do [anonymizována dvě slova] [příjmení] do rodinného domu o velikosti 6+1 se zahradou. Po přestěhování žalobkyně zůstala v domácnosti s přivýdělkem u společnosti žalovaného. Žalovaný sám hradil veškeré výdaje spojené s bydlením, výdaje s chodem domácnosti, potraviny, potřeby a ošacení pro děti. V červnu roku 2017 nastoupila žalobkyně do nového zaměstnání. Následně měla těžkou autonehodu a zůstala po operaci přes rok v pracovní neschopnosti. Manžel stále platil vše sám ze svých příjmů. Od února 2019 po ukončení pracovní neschopnosti, žalobkyně dostala invalidní důchod, který činí 5 518 Kč měsíčně a jiný příjem nemá. Z důvodu trvalých tělesných následků z autonehody, a tudíž invalidity, posttraumatické stresové poruchy, následného úmrtí matky a vzápětí tety, se žalobkyně dostala do těžkých psychických problémů. Trpí poruchou soustředěnosti, nespavostí, zvýšenou únavností, není schopná odolávat stresu a bohužel musí užívat psychofarmaka a léky na bolest. Má dále omezenou hybnost. Z těchto důvodů je bez možnosti získat zaměstnání. Kromě výděлку u firmy žalovaného, jako tomu bylo dříve. Jde o práci z domova, ve které má praxi. Žalovaný platil všechny rodinné měsíční výdaje sám, což je za bydlení 40 000 Kč, domácnost a potraviny 10 000 Kč, internet, televize a další ve výši 5 000 Kč. Žalovaný je stále lépe finančně zajištěn a zvýší-li se mu životní úroveň, což prokazuje skutečnost, že si v červnu roku 2019 pořídil třetí automobil s měsíční splátkou 20 000 Kč. Žalovaný má další výdaje v částce 10 000 Kč měsíčně, jako výživné pro své dvě děti z předchozího manželství. V říjnu 2019 žalovaný žalobkyni oznámil, že má okamžitě opustit společnou domácnost s tím, že jí bude platit bydlení a další výdaje v částce 20 000 Kč měsíčně. Žalovaný poslední dva měsíce před podáním žaloby přispěl na domácnost a stravu pouze 3 000 Kč měsíčně, což nepostačuje. Žalobkyně tvrdí, že žalovaný je doma agresivní, vulgární a neustále vyhrožuje jí i dětem, že přestane platit dosavadní společné bydlení a bude platit pouze jeho nové a nové bydlení žalobkyně, které si najde. Žalobkyně byla proto přinucena rychle prodat svůj byt, který byl 400 km daleko, a který nabyla před manželstvím. V době podání žaloby kupuje byt jiný v místě současného bydliště, aby děti nemusely měnit školu a kamarády, které získaly. Částka na bydlení, kterou musí žalobkyně platit v novém bydlišti je přibližně 15 000 Kč měsíčně (nájem + anuita + služby) + další výdaje (strava, poplatky, pojištění, školné pro dceru, potrava a potřeby pro psa apod.). To odůvodňuje požadovanou výši výživného 20 000 Kč měsíčně po dobu tří let. Žalobkyně si také musela koupit nové vybavení bytu, představující např. skříně, postele, osvětlení, kuchyňské potřeby, pračku apod. To vše bude muset financovat splátkami. Žalobkyně považovala manželství účastníků za bezproblémové, chování žalovaného ji proto překvapilo. V době podání návrhu na stanovení výživného nebyl ještě podán návrh na rozvod manželství.

2. Žalovaný navrhnul zamítnutí žaloby. Žalovaný poukázal na skutečnost, žalobkyně již několik let tvrdošjně ignorovala všechny sdílené informace o reálné finanční situaci manželů, byla velmi rezistentní v hledání zaměstnání a odmítala z pohodlnosti jakékoliv řešení, jak manželské krize, tak finanční situace. Ačkoliv se v roce 2017 finanční situace žalovaného výrazně zhoršila a reálné příjmy klesly až pod polovinu předchozího roku (viz přehled příjmů na konci a v přílohách daňových přiznání), odmítala přesto žalobkyně tento fakt přijmout a odmítala se smířit, že musí pracovat. Teprve v polovině roku 2017 nastoupila po opakovaných urgencích a nucení do hledání zaměstnání do pracovního poměru. Ovšem místo podílení se na společných nákladech, zůstala majorita výdajů opět na žalovaném, žalobkyně hradila pouze své běžné výdaje za potraviny a oblečení pro sebe a své děti a své nové koníčky. Žalobkyně si i přes výslovné výhrady žalovaného koupila v roce 2017 vlastní motocykl v hodnotě cca 50 tisíc Kč. Žalovaný svoje životní výdaje na bydlení, platby na své vlastní děti a ostatní náklady musel řešit osobní půjčkou ve výši 600 tisíc Kč, kterou následovaly v roce 2018 bankovní půjčky z kreditních karet a nakonec v roce 2019 i další sanační půjčka 300 tisíc. V roce 2017 začal řešit přípravu žádosti o rozvod. Bohužel krátce před plánovaným podáním žádosti o rozvod si žalobkyně přivodila v říjnu 2017 vlastní vinou nehodu na motocyklu na jedné vyjízdě se svými známými, po které zůstala na dlouhodobé nemocenské se středně vážnými zraněními. Přípravy na rozvod žalovaný pozastavil ze sociálních důvodů, a znovu obnovil až v roce 2019. Na začátku roku 2019 žalovaný žalobkyni oznámil, že již nemůže dále finančně vydržovat takto velký dům a vzhledem k totálnímu rozpadu manželství a nadcházejícímu rozvodu si musí zařídit stěhování do vlastního bydlení a dům musíme opustit. Žalobkyně v té době měla zajištěné bydlení pro sebe a své děti - vlastnila totiž byt 3+1 v [obec]. Žalobce nabídl žalobkyni na začátku roku 2019 příspěvek na stěhování pro urychlení vyklizení domu a snížení finanční ztráty z dalšího pronájmu. V létě 2020 se žalovaný odstěhoval zpět na adresu trvalého bydliště v domě své matky v [obec], kam začal postupně převážet vyklizené věci z pronajatého domu. Žalovaný za žalobkyni hradil nájemné a služby s nájmem spojené v domě, ve kterém žalobkyně bydlela a jehož vlastníkem byl pan [jméno] [příjmení]. Žalovaný poukázal i na skutečnost, že s ohledem na výsledek dědického řízení po své matce přišla žalobkyně k dalšímu majetku neurčité výše, a to minimálně vypořádáním dědického podílu prodejem bytu po její matce. Zároveň že je žalobkyně i nadále vlastníkem zmíněného motocyklu, který i přes námitky na její údajný špatný fyzický stav odmítá po nehodě prodat. Teprve ze soudních podkladů, které poskytla sama žalobkyně k rozvodovému soudu, se žalovaný dozvěděl, že žalobkyně vlastní byt (v roce 2015 s tržní hodnotou přes 1,5 milionu Kč, která od té doby zcela jistě narostla) prodala a údajně zakoupila jiný v [obec]. Přesto že uvádí koupi vlastního bytu, argumentuje nereálnými náklady na nájem, do kterých zřejmě zahrnuje ale i náklady na výživu jejích dětí ([jméno] [anonymizováno] let, [jméno] [anonymizováno] let). Na tyto své děti dostává od jejich biologického otce výživné, které též neuvádí. Nemovitý majetek žalobkyně několikanásobně převyšuje hodnotu movitého majetku žalovaného, což jsou pouze ojeté 2 starší ojeté vozy (osobní a MPV pro zásobování), 1 starší předváděcí motocykl na výstavy a nyní 1 nový vůz na splátky používané pro účely podnikání (jako náhrada za MPV používaného nyní pouze žalobkyní). Po dobu manželství byl žalovaný nucen životní náklady, zahrnující žalobkyni a částečně i její děti, sanovat osobními půjčkami dosahujícími téměř 1 milion korun a výdaje na žalobkyni stále narůstají. Finančně po započtení nákladů na úroky z půjček, splátek kreditních karet a aktuálních nutných výdajů jako jsou výživné žalovaného vlastní 2 děti z prvního manželství, není ani reálně schopný žádné výživné financovat. Žalovaný předložil daňová přiznání, z nichž vyplývá, že jeho čisté měsíční příjmy v roce 2015 byly 31 tisíc měsíčně, v roce 2016 46 tisíc měsíčně, v roce 2017 20 tisíc měsíčně a v roce 2018 67 tisíc měsíčně. Podíl ve společnosti 1- [právnícká osoba] má negativní hodnotu – společnost vznikla v roce 2019 pouhým vyčleněním některých činností z OSVČ do samostatné společnosti, s cílem umožnit získání investora do společnosti a umožnit pokračování podnikání.

3. Na žádost žalobkyně, byla tato osvobozena od soudních poplatků z 50 % a byla jí ustanovena zástupkyně pro řízení, advokátka JUDr. Jana Kutmonová se sídlem Na Vyhlídce 386/3, Praha 9. Žalobkyně dále se soudem nekomunikovala, ačkoliv navrhla svůj účastnický výsledek, nedostavila

se ani k procesnímu, ani k dožádanému soudu. Dle sdělení zástupkyně, žalobkyně nekomunikuje ani s ní.

4. Žalovaný příznáními k dani z příjmu fyzických osob, za rok 2015, 2016, 2017 a 2018 prokázal, že podával tato příznání k dani z příjmu fyzických osob, tj. že podnikal jako OSVČ. Tato příznání také prokazují, že žalovaný uvedl údaje o dětech žijících s poplatníkem ve společné domácnosti a těmito dětmi byl [jméno] [příjmení], narozen [datum] a [jméno] [příjmení], [datum narození]. Tato daňová příznání však prokazují příjmy žalovaného za období, které není předmětem žaloby.

5. Lékařská zpráva [anonymizována tři slova] [část obce], oddělení psychiatrie z 1. 8. 2019 prokazuje, že u žalobkyně byla diagnostikována posttraumatická stresová porucha a panické ataky. Stav žalobkyně vyžaduje pravidelné užívání psychofarmak, má pomalejší psychomotorické tempo, trpí poruchou soustředění, zvýšenou únavností, v důsledku čehož potřebuje na rozhodování více času. Není schopná odolávat stresu, nezvládá rozhodování pod časovým tlakem.

6. Posudek o invaliditě čj. [spisová značka] ČSSZ ze dne 12. 2. 2019 prokazuje, že žalobkyně utrpěla 14. 10. 2017 pád na motorce. Následně podstoupila operaci, byla zjištěna kontuze pravého stehna a bérce, axon.poranění plexu C7, které je již upraveno. U žalobkyně došlo k protahovanému hojení a dlouhodobé rehabilitaci a balneaci, neurovegetativní dystonii a hypertenzi. U žalobkyně tak bylo shledáno, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost o 40 % v souvislosti s úrazem ze 14. 10. 2017. Den vzniku invalidity byl stanoven na 19. 12. 2018.

7. Rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení z 26. 3. 2019 je prokázáno, že žalobkyni byl od 29. 1. 2019 přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně a tento činí 5 518 Kč.

8. Žalovaný k prokázání společných závazků předložil výpis ze souhrnného přehledu v registrech k datu 16. 3. 2021, kterými prokazoval, že celková částka úvěru v registrech činí 2,04 milionu, evidováno je sedm otevřených smluv, tři uzavřené smlouvy, na dluh 40,6 tisíc Kč je 18 219 BRKI, tj. 22 341 NRKI u dluhu 1,69 milionu je celková částka dluhu 567 735 BRKI a 1 124 750 NRKI, u dluhu 6,80 tisíc Kč je nesplacená částka po splatnosti 6 767 BRKI.

9. Potvrzení o zdanitelných příjmech ze závislé činnosti prokazuje, že žalovaný byl zaměstnán u [právní osoba] [anonymizována dvě slova], se sídlem [adresa], v měsících říjnu, listopadu a prosinci 2020 a dosáhl tam příjmu ve výši 86 228 Kč

10. Oddací list prokazuje, že manželství účastníků bylo uzavřeno [datum].

11. Rozsudkem Okresního soudu Praha – východ čj. 7 C 408/2019-51, je prokázáno, že manželství účastníků uzavřené dne [datum] bylo rozvedeno s právní mocí rozhodnutí dne [datum]. Rozsudkem je prokázáno, že návrh podal manžel, tedy žalovaný, který v odůvodnění návrhu uvedl, že si manželé přestali rozumět, po citové i lidské stránce se zcela odcizili. Manžel opustil společnou domácnost v létě 2019. Manželka se následně odstěhovala do nového bytu na [anonymizována dvě slova]. Manželka považovala původně manželství za bezproblémové, později se manžel začal chovat agresivně a nezodpovědně. Jako manželé spolu nežijí od konce roku 2019. Manželka se rozvádět nechtěla, připustila, že pokud bude na rozvodu manželství manžel trvat, pak se k němu připojí.

12. Usnesením Okresního soudu v Uherském Hradišti, čj. 21 D 343/2019-28 je prokázáno, že z řízení o pozůstalosti po [jméno] [příjmení], matce žalobkyně, za účasti žalobkyně, jako její dcery a pozůstalé dcery [jméno] [příjmení], bylo rozhodnuto tak, že soud schválil dohodu dědiců o rozdělení pozůstalosti, podle níž převezme pozůstalá dcera [jméno] [příjmení] nemovitosti v k. ú. [obec], zapsané na LV [číslo] to byt [adresa] jednotky [číslo], v bytovém domě v části [územní celek] [adresa]. Dále práva a povinnosti zůstavitelky z vkladní knížky, pohledávka vůči [právní osoba] [anonymizováno], finanční hotovost použitá na pohřeb a pohledávka vůči VZP ČR. Z usnesení

vyplývá, že žalobkyně z dědictví neobdržela ničeho, tedy ani právě bytovou jednotku, jak tvrdil žalobce, ani žádnou částku na vypořádání dědického podílu.

13. Evidenční list družstevního bytu [číslo] prokazuje, že od [datum], byla celková měsíční platba k bytu [ulice a číslo] v [obec], žalobkyni stanovena na celkem 3 435 Kč s tím, že v bytu [číslo] ve [anonymizováno] ulici [číslo] v [obec] bydlela trvale žalobkyně, jako člen bytového družstva.

14. Výpisem z účtu žalobkyně u [právníká osoba], za období od [datum] do [datum] je prokázáno, že od České správy sociálního zabezpečení, jí byl vyplacen invalidní důchod II. stupně, ve výši 7 592 Kč. Přehledem pohybu na účtu žalobkyně od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 je prokázáno, že od [jméno] [příjmení], jí došla 22. 1. příchozí úhrada 2 403 500 Kč a 17. 1. příchozí platba od [příjmení] [příjmení] [jméno] [anonymizována dvě slova], částka 40 000 Kč. Následně 4. 3. 2020 proběhla odchozí úhrada 2 000 690 Kč označená jako, „koupě bytu“. V březnu a dubnu 2020 dostala žalobkyně příchozí úhradu od ČSSZ za invalidní důchod I. stupně 6 006 Kč, a tato platba byla poskytnuta i v květnu 2020. Od žalovaného obdržela příchozí úhradu 16. 6. ve výši 12 179 Kč a 10 769 Kč. Za nájem hradila 12 179 Kč. V červenci 2017 zaplatil žalovaný na účet žalobkyně 12 179 Kč, 30. 10. 2020 zaplatil žalovaný na účet žalobkyně 15 000 Kč.

15. Exportem transakční historie České spořitelny a.s., jsou prokázány platby žalovaného na účet žalobkyně 22. 7. a 16. 6. 2020 po 12 179 Kč, jako platba označená RB půjčka, nájem. Takto označené byly pak platby ještě 30. 10. a 16. 6. 2020 ve výši 15 000 Kč a 10 769 Kč. Exportem transakční historie za období od 1. 1. 2018 do 31. 12. 2018 je prokázáno, že žalovaný platil panu [jméno] [příjmení] 27 500 Kč měsíčně, přičemž [jméno] [příjmení] byl pronajímatel nemovitosti, v níž bydlela žalobkyně. Žalobce doplatil rovněž 3. 1. 2018 částku 1 101 Kč, jako vyúčtování za vodu. Stejnou platbu tedy 27 500 Kč měsíčně zasílal žalovaný ze svého účtu u České spořitelny a.s., [jméno] [příjmení], v období od ledna do listopadu 2019. V lednu, únoru a dubnu 2020 zaplatil žalovaný panu [jméno] [příjmení] měsíčně vždy 21 000 Kč.

16. Exportem transakční historie je dále prokázáno, že v období od ledna 2018 do prosince 2021 přispíval žalovaný na školu [jméno] [příjmení] částkou 2 000 Kč měsíčně.

17. Kromě nájemného ve výši původně 27 500 Kč, které žalovaný platil za dům, v němž žalovaná bydlela, a který byl ve vlastnictví [jméno] [příjmení], platil za užívání tohoto domu také zálohy na elektřinu ve výši 2 470 Kč a za plyn 3 200 Kč, tedy částku 5 670 Kč, což je prokázáno exportem transakční historie za období od 1. 1. 2019 do 30. 1. 2022. V měsících září, říjnu a listopadu 2019 tak žalovaný platil za byt celkem 33 170 Kč a v měsíci lednu, únoru a dubnu celkem 26 670 Kč (21 000 Kč + 5 670 Kč).

18. Skutkovým závěrem soudu je, že účastníci byli manželé od [datum] do [datum]. Nárok žalobkyně uplatnila od 16. 12. 2019. Žalobkyně je invalidní důchodkyně, přičemž den vzniku invalidity byl stanoven na 19. 12. 2018. Od 29. 1. 2019 byl žalobkyni přiznán invalidní důchod I. stupně ve výši 5 518 Kč. V únoru, březnu, dubnu a květnu byl žalobkyni Českou správou sociálního zabezpečení vyplacen invalidní důchod I. stupně 6 006 Kč měsíčně. V červnu, červenci, srpnu, září, říjnu, listopadu a v prosinci byl žalobkyni vyplácen invalidní důchod II. stupně ve výši 7 264 Kč a 7. 12. 2020 jednorázový příspěvek důchodci ve výši 5 000 Kč. V březnu 2020 koupila žalobkyně byt za cenu 2 000 690 Kč. V pozůstalostním řízení po matce žalobkyně, tato ničeho nedědila, neboť jediným dědicem se na základě dohody dědiců, stala sestra žalobkyně.

19. Žalovaný má příjmy prokázané potvrzením zaměstnavatele ve výši nejméně 70 000 Kč. Žalovaný má dosud nezletilé děti, kterým platí výživné celkem 13 000 Kč po dohodě s bývalou manželkou, neboť soudem má stanovenou vyživovací povinnost na 10 000 Kč. Do zaměstnání dojíždí, nikoliv však denně, neboť pracuje z větší části pracovního týdne z domova. Na bydlení vynaloží asi 5 000 Kč, které přispívá matce, v jejíž nemovitosti bydlí. Půjčky vzniklé za trvání manželství splácí sám. Žalovaný má pouze jeden nový vůz na splátky, který je využit pro jeho podnikání, jeden osobní automobil má žalobkyně, ta má také motocykl, stejně jako žalovaný.

Účastníci nežijí jako manželé ve společné domácnosti od roku 2019. V té souvislosti, také proto podává žalobkyně návrh na stanovení výživného, neboť do zániku společného soužití podle tvrzení samotné žalobkyně, platil veškeré výdaje žalovaný.

20. Podle § 697 zákona č. 89/212 Sb. občanského zákoníku mají manželé vzájemnou vyživovací povinnost v rozsahu, který oběma zajišťuje zásadně stejnou hmotnou a kulturní úroveň. Vyživovací povinnost mezi manžely předchází vyživovací povinnosti dítěte i rodičů (odst. 1). Pro vyživovací povinnost mezi manžely jinak platí obecná ustanovení o výživném (odst. 2). Podle § 911 občanského zákoníku výživné lze přiznat, jestliže oprávněný není schopen sám se živit.

21. Žaloba je částečně důvodná. Při zhodnocení úrovně obou manželů vyplývajících z provedeného dokazování vedoucích ke skutkovým závěrům uvedeným v odstavci 17. a 18. odůvodnění tohoto rozsudku dospěl soud k závěru, že nárok žalobkyně na placení výživného v navrhované výši 20 000 Kč měsíčně je oprávněný, neboť příjmy a výdaje žalovaného jsou v takové výši, že je v jeho možnostech takové výživné platit. Soud zvláště zohlednil zdravotní stav žalobkyně, pro který je jejím příjmem pouze invalidní důchod. Ani skutečnost, že žalobkyně vlastní byt, ve kterém v době rozhodnutí soudu bydlí, není skutečností, pro kterou by bylo možné nárok zamítnout. Soud však přihlédl ke skutečnosti, že žalovaný svoji vyživovací povinnost vůči žalobkyni v navrhované výši splnil v období září, října a listopadu 2019 a dále v lednu a únoru 2020 ve výši 33 170 Kč (placením nájmu [jméno] [příjmení] za byt užívaný žalobkyní ve výši 27 500 Kč a placením záloh na elektřinu ve výši 2 470 Kč a za plyn ve výši 3 200 Kč), tedy ve výši přesahující navrhované výživné. Vyživovací povinnost žalovaný stejným způsobem plnil i v lednu, únoru a dubnu 2020 placením částky 26 670 Kč (placením nájmu [jméno] [příjmení] za byt užívaný žalobkyní ve výši 21 000 Kč a placením záloh na elektřinu ve výši 2 470 Kč a za plyn ve výši 3 200 Kč). V červnu 2020 žalovaný splnil svoji vyživovací povinnost tím, že žalobkyni zaplatil platbami na její účet ve výši 12 179 Kč a 10 769 Kč celkem 22 948 Kč. Částkami shora uvedenými splnil žalovaný svoji vyživovací povinnost i v měsíci prosinci 2019, březnu, dubnu a červenci 2020, kdy jinak zaplatil, pouze“ 5 670 Kč (záloh na elektřinu ve výši 2 470 Kč a za plyn ve výši 3 200 Kč). Protože soud rozhoduje o placení výživného zpětně, hodnotí placení částek shora uvedených jako přípustnou formu plnění vyživovací povinnosti vůči žalobkyni.

22. V říjnu 2020 zaplatil žalovaný žalobkyni 15 000 Kč, ačkoliv v tomto měsíci byl žalovaný schopen platit navrhované výživné 20 000 Kč. Za tento měsíc tak žalovanému vzniknul nedoplatek na výživném ve výši 5 000 Kč.

23. Žalovaný svoji vyživovací povinnost žádným způsobem neplnil v měsících listopad a prosinec 2020 a v lednu a únoru 2021. V těchto měsících jeho příjmy umožňovaly platit žalobkyni navrhované výživné 20 000 Kč. Protože rozsudek o rozvodu manželství nabyl právní moci 9. 2. 2021, činí za tento měsíc nedoplatek 6 426 Kč (714 Kč/den x 9 dnů). Celkem za toto období od října 2020 do února 2021 činí nedoplatek 71 462 Kč.

24. Žalobkyně uplatnila nárok na výživné v celkové výši 360 000 Kč za období od 16. 12. 2019 do právní moci rozsudku o rozvodu manželství, tj. do 9. 2. 2021. Nárok jí byl přiznán pouze ve výši 71 426 Kč. Žalobkyně byla neúspěšná v 80% a je proto povinna podle § 142 odst. 3 o.s.ř. zaplatit náhradu nákladů řízení žalovanému z 60% Náklady žalovaného představují paušální náhradu 2 100 Kč za sedm úkonů po 300 Kč podle vyhlášky č. 254/2015 Sb. (vyjádření k žalobě z 27. 2. 2020, účast při jednání soudu dne 22. 6. 2020, 29. 3. 2021, 25. 10. 2021 a 13. 12. 2021 a dvě vyjádření s doplněním důkazů). Celkem činí náklady řízení, které je žalobkyně povinna zaplatit žalovanému 1 260 Kč.

25. Žalobkyně je osvobozena od povinnosti platit soudní poplatek podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 549/1991 Sb. a poplatková povinnost tak přechází podle § 2 odst. 3 zákona o soudních poplatcích na žalovaného. Soudní poplatek činí podle Položky 1/1b Sazebníku soudních poplatků 3 721,05 Kč (ze základu 74 426 Kč). Tento výrok byl doplněn do rozsudku postupem podle § 166 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě patnácti dnů od dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově.

Nebude-li povinnost tímto rozsudkem uložená splněna, lze k jejímu vymožení navrhnout výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Český Krumlov 9. února 2022

Mgr. František Strouha
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. března 2022.